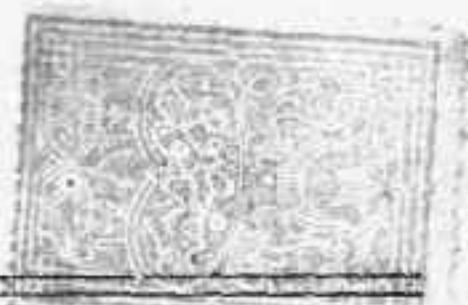

ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Ἀριθ. 39.

Σάββατον 2/14 Σεπτεμβρίου 1878.

Τιμή 3 γαρούρρα.

Κωνσταντινούπολις 1/13 Σεπτεμβρίου.

Η ΕΝΕΣΤΩΣΑ ΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα εἰσῆλθεν εἰς τὴν φάσιν τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων. Αἱ περὶ τῆς νέαςταύτης φάσεως τελευταῖαι πληροφορίες συνοψίζονται ἐν τοῖς ἐπομένοις.

Ἠγγέλθη ὑπὸ ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνεν εἰς τὰς ὑπογραψάσας τὴν βερολινεῖον συνθήκην δυνάμεις διακοίνωσιν, δι' ἧς ἀπήντα εἰς τὴν ἐγκύκλιον τῆς Υφ. Πύλης. Ἡ εἶδησις αὕτη εἶναι ἀνυπόστατος. Τὸ ἀνακτοβούλιον τῶν Ἀθηνῶν μεγίστην θὰ διέπραττεν ἀστοχίαν, ἐὰν ἀπεδέχετο τὴν συζήτησιν τοῦ ζητήματος ὑφ' ἣν ἐποψιν ἐπειράθη νὰ ἐξετάσῃ αὐτὸ ἡ Πύλη· ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν εἶχε νὰ συζητήσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου, αἵτινες ἔχουσι τὸ κύρος ἀποφασισθέντος πράγματος, ὡφείλε δὲ ἀπλούστατα νὰ ἐπαναλάβῃ τῇ Πύλῃ τὴν πρόσκλησιν περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνατεθῆσεται ἡ διαχάραξις τῆς νέας μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ὁροθετικῆς γραμμῆς. Ἐπομένως διεβίβασε τῷ κ. Κουντουριώτῃ, πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, τηλεγράφημα δυνάμενον νὰ συγκεφαλαιωθῇ οὕτω.

« Πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ὁ κύριος Κουμουνδούρος ἀπηύθυνε τῇ Πύλῃ διακοίνωσιν δι' ἧς προσεκάλει αὐτὴν νὰ προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνατεθῆσεται κατὰ τὸ 13 πρωτόκολον τοῦ συνεδρίου καὶ κατὰ τὸ 24 ἄρθρον τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἡ διαχάραξις τῆς νέας ὁροθετι-

κῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας γραμμῆς. Μηδεμιᾶς ἀπαντήσεως δοθείσης μέχρι τοῦδε εἰς τὴν διακοίνωσιν ἐκείνην, ἐδέησε κατ' ἀνάγκην ν' ἀναβληθῇ πᾶν διάδημα πρὸς λύσιν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ συνεδρίου.

» Ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως συναισθάνεται λίαν τὴν εὐθύνην, ἣν ὑπέχει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ἥτις μετ' ὀλίγον ἀναλαμβάνει τὰ κοινοβουλευτικὰ αὐτῆς ἔργα καὶ ἐνώπιον τοῦ ἔθνους, ἥ ὥστε ν' ἀφῇσῃ νὰ παραταθῇ πραγμάτων κατὰστασις τοσοῦτον ἐπιζήμιος εἰς τῆς χώρας τὰ συμφέροντα. Κατὰ συνέπειαν ὁ κ. Κουντουριώτης ὀφείλει κατὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ Σαρφέτ πασσᾶ, ὅπως παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ δώσῃ μέχρι τῆς παρασκευῆς (25/6 Σεπτεμβρίου) κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Ὁ κ. Κουντουριώτης παρακαλεῖται νὰ προσθέσῃ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπάντησιν τῆς Πύλης, εἰμὴ ἐὰν συνῇ δὴ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου· ἐὰν δὲ ἡ Πύλη δὲν ἀπήντα ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ ἀνακτοβουλίου τῶν Ἀθηνῶν προθεσμίας, ἡ σιωπὴ αὐτῆς θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ἄρνησις τοῦ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ 13 πρωτόκολον τοῦ συνεδρίου καὶ τὸ 24 ἄρθρον τῆς βερολινεῖου συνθήκης, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ περιίστατο εἰς τὴν ἀνάγκην ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ προσδράμῃ εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῶν μεγάλων δυνάμεων, αἵτινες ἀνέλαβον νὰ προσενέγκωσι τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν πρὸς διευκλύνσιν τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας».

Τὰς ὁδηγίας ταύτας ἐξεπλήρωσεν ὁ κ. Κουντουριώτης, μεταβὰς τῇ τρίτῃ 22/3 Σεπτεμβρίου παρὰ τῷ μεγάλῳ βεζίρη καὶ ἀναγνούς αὐτῷ τὸ τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ. Δὲν ἔλειψε δὲ συνάμα νὰ κατα-

δείξη τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα ἡ Ὑψὺ Πύλη θὰ εὕρισκεν ἐν ἀμέσῳ μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνεννοήσῃ ἐκτὸς πάσης ξένης μεσολαβήσεως· μόνον δὲ ἀπελπίζομένη περὶ τοῦ ἀγῶνος ἢ τοῦ βασιλέως κυβέρνησις θὰ προσδράμῃ τῇ Εὐρώπῃ, λέγεται προσθεῖς ὁ Ἕλληνα πρεσβευτὴς. Ἡ γλῶσσα τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐμενῶς ἀπήχησεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ μεγάλου βεζίρου, οὗ γνωστὸς ὁ φιλειρηνικὸς χαρακτὴρ καὶ τὸ μετριοπαθὲς πνεῦμα. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀπλῆς καὶ καθαρᾶς ἀπορρίψεως τῆς ἑλληνικῆς αἰτήσεως, ὁ Σαρφέτ πασσάς ἀπεκρίνατο ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη ἀναβάλλει τὴν ἀποφασιν αὐτῆς μέχρι τῆς ἀφίξεως τῶν ἀπαντήσεων τῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἐγκύκλιον αὐτῆς διακοίνωσιν. Πράγματι δὲ φαίνεται ὅτι πάντα τὰ ἀνακτοβούλια εἰσέτι δὲν ἀπῆντησαν εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία μόναι ἐξεφράσθησαν διὰ τῶν πρεσβειῶν αὐτῶν ρουσικῶς ἐν πνεύματι ἡκιστα ἐνθαρρυντικῷ. Ἡ Γερμανία πρὸ πάντων ἀπεφάνθη διὰ τρόπου μηδεμίαν καταλείποντος ἀμφιβολίαν περὶ τῆς σταθερᾶς ἀποφάσεως τοῦ ἀρχιγγραμματέως Βίσμαρκ τοῦ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς βερολινεῖς συνθήκης κατὰ πάντα αὐτῆς τοὺς ὅρους. Ἀλλὰ μεθ' ὅλην τὴν λεπτὴν ἐνστασιν ἀπαρδέκτου, ἣν ἐπρόβαλεν ὁ μέγας βεζίρης εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ κ. Κουντουριώτη, ἡ Ὑψ. Πύλη ἐπειράθη τελευταίως νὰ βραδύνη τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος μελετωμένην ἐπὶ κλήσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπεμβάσεως. Ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ὑψ. Πύλης κ. Φωτιάδης ἔλαβε, κατ' ἰδιωτικὸν τηλεγράφημα, μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἐπειράθη ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐγκυκλίου διακοινώσεως, δι' ἧς ζητηθήσεται ἡ ἐπέμβασις. Ἀγνοοῦμεν τίνα ἐπιχειρήματα μετεχειρίσθη ὁ κ. Φωτιάδης ὅπως πείσῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἀγνοοῦμεν δ' ἐπίσης, ἐὰν ἡ Ὑψ. Πύλη ἀπεδέξατο διὰ τοῦ πρεσβευτοῦ αὐτῆς ἀμέσους μετὰ τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις· ἀλλ' ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, αἱ γενόμεναι προτάσεις ἐκρίθησαν βεβαίως ἀνεπαρκεῖς ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀνακτοβουλίου. Πράγματι, ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ τηλεγράφου ὅτι διεβιβάσθη ἡ ἑλληνικὴ ἐγκύκλιος διακοίνωσις καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ διαφορὰ ἀπολύσει τὸν χαρακτῆρα ὃν ἀποφάσει τοῦ συνεδρίου ἔφερε καὶ περιβάλλεται χαρακτῆρα εὐρωπαϊκοῦ ζητήματος. Ἐν τῇ προόψει τοῦ ἐν-

δεχομένου τούτου αἱ μεγάλαι εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἐπιθυμοῦσαι νὰ προφυλάξωσιν ἀπὸ πάσης προσβολῆς τὴν βερολινεῖον συνθήκην προενόησαν ἤδη καὶ θεωρίας ἀντήλλαξαν τῇ ἐπιούσῃ τῆς παρλαβῆς τῆς ὁθωμανικῆς διακοινώσεως, ἧς ἡ τε γλῶσσα καὶ τὸ πνεῦμα ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε νὰ πείσωσιν αὐτὴν ὅτι ἄμεσος συμβιβασμὸς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἦτο ἀπάτη, εἰς ἣν ἐπικίνδυνον θὰ ἦτο νὰ ἐγκαταλειφθῶσιν.

Καὶ ἡ μὲν ἑλληνικὴ ἐγκύκλιος διακοίνωσις, δι' ἧς αἰτεῖται ἡ μεσολαβήσις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἐπισταλείσκει ὑπὸ τοῦ ἀνακτοβουλίου Ἀθηνῶν εὐθὺς ἅμα τῇ λήξει τῆς εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην χορηγηθείσης προθεσμίας, ἐμελλε νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὰς δυνάμεις τὴν τετάρτην. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς μετὰ τῶν δυνάμεων προσυνεννοήσεως περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγένετο ἡ ἀποστολὴ προσκλήσεως τοῦ κ. Βίσμαρκ, καθὼ πρόεδρου τοῦ συνεδρίου, εἰς τὰς συνυπογραψάσας τὴν βερολινεῖον συνθήκην δυνάμεις, ὅπως προβῶσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἐντόνους παρκατάσεις παρὰ τῇ Ὑ. Πύλῃ, ἵνα προδῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ Ἑλλάδος καὶ Μαυροβουνίου ὅρων τῆς συνθήκης. Τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἀπεδέξαντο ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσία, ἀνεμένετο δὲ ἡ ἀπάντησις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Περὶ τῆς τελευταίας ταύτης τὰ *Ἡμερήσια Νέα* ἀνέγραψαν ὅτι ἡκιστα πιθανόν εἶναι νὰ συνταχθῇ μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει φρονεῖ ἡ ἐφημερίς αὕτη ὅτι εἰς οὐδὲν θὰ προβῶσιν αἱ δυνάμεις κοινὸν διάδημα ἄνευ τῆς Ἀγγλίας. Ἐν τούτοις λέγεται ὅτι οἱ πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤρχισαν ἤδη τὴν διπλωματικὴν αὐτῶν ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ταύτοχρόνως ἠγγέλθη ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀνακαλεῖ ὑπὸ τὰς σημαίας πάντας τοὺς ἐν ἀδείᾳ ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας· εἰς δὲ τὸ διάδημα τοῦτο μεγίστην ἀποδίδει σημασίαν τὸ ἡμιεπίσημον *Ἐθνικὸν Πνεῦμα*.

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑΙ. — Ἐν Ρωσσίᾳ ὑπάρχουσιν 6, 116 βυρσοδεψεῖα, τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ ἀνέρχεται εἰς πρᾶγ. 150, 000, 000. Ἐκ τούτων 656 ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ῥωσικῇ Πολωνίᾳ, 462 ἐν Πέρσῃ, 256 ἐν Σιθέρῃ, 131 ἐν Βιτέβ κη, 112 ἐν Καζάν, 108 ἐν Βιάτκα, 104 ἐν Ὀρελ, 101 ἐν Τβερ, 97 ἐν Πετροπόλει, 88 ἐν Μόσχ κτλ.